

ANATOMIA HUMANA

MÉS METGES I MÉS PEDIATRES

Jorge Bello

Metges en general i pediatres en particular continuen que són focus d'atenció, i se'n parla, i vet aquí que ara hi puc aportar més dades, noves i objectives.

Dijous 24/05/18 deia aquí que a Menorca hi ha 203 metges fent feines per a l'IB-Salut. Si els habitants empadronats a Menorca són 94.190 (01/07/17), hi ha per tant un metge de la sanitat pública per cada 464 habitants.

Ara, ben amables, la seu menorquina del Col·legi de Metges de les Illes Balears m'informa que el 31/12/17 hi havia 388 metges col·legiats a Menorca. Per tant, es pot afirmar que, a la pública i a la privada, en total a Menorca hi ha un metge per cada 243 habitants.

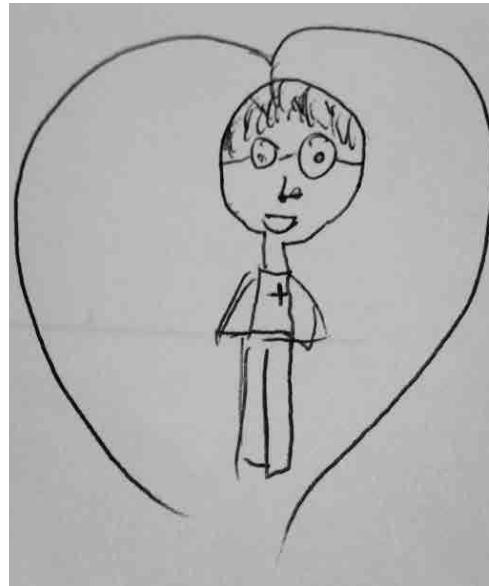
Segons dades de l'últim informe de la Comissió Europea sobre la salut dels països europeus (2017), a Espanya hi ha un metge per cada 263 habitants. La mitjana europea és de un metge per cada 278 habitants.

En veure aquestes xifres, és evident que a Menorca hi ha més metges que la mitjana espanyola, i fins i tot que la mitjana europea. No es pot dir, per tant, que aquí no n'hi ha prou, de metges.

• EN RELACIÓ als pediatres, ara se sap amb precisió que el 25,25 per cent de les places de pediatria d'assistència primària de tot Espanya estan ocupades per un metge quasi pediatre (és a dir, un metge prou solvent en pediatria d'ambulatori però sense el títol oficial de pediatre).

Aquesta informació correspon al 2018, i es va presentar durant el Congrés de l'Associació Espanyola de Pediatria que s'acaba de fer a Saragossa (07 al 09/06).

La qüestió de la falta de pediatres titulats és per tant una qüestió que afecta a tot el país, encara que en algunes Comunitats més que en d'altres. A les Illes Balears, per exemple, gairebé la meitat

66

A Menorca hi ha més metges que la mitjana espanyola i que la mitjana europea, i no es pot dir, per tant, que en faltin

(48,97 per cent) de les places de pediatria estan a càrrec d'un quasi pediatre. Aquesta proporció és la més alta d'Espanya.

L'altra extrem és a La Rioja, Saragossa, Valladolid i Zamora, on teòricament totes les places de pediatria d'ambulatori estan a càrrec d'un pediatre titulat. Ara, i es pot dir que la salut dels infants d'aquestes Comunitats és millor que la salut dels fiets de Balears? És evident que no.

Al conjunt de Catalunya, el 28,34 per cent de les places de pediatria estan a càrrec d'un quasi pediatre. Si es mira per província, però, s'hi veu que a Barcelona

la proporció és del 26 per cent mentre que a Girona és del 42 per cent. Ara, i es pot dir que la salut dels fiets de Barcelona és millor que la salut dels fiets de Girona?

Ara, a les Illes Balears s'acaben de convocar nombroses places d'ambulatori, tant per a pediatres com per a metges de família.

Aquesta convocatòria, com d'altres, s'ha fet amb tanta discreció mediàtica que sembla que la voluntat no és que molts candidats potencials en tingui notícia. Sembla més aviat que vol passar desapercibida per tal que no n'hi vinguin gaires. Encara és obert el termini per presentar sol·licitud.

♦ QUANT AL CATA

TALÀ, la convocatòria diu que «es necesario acreditar conocimientos de catalán del nivel B1. No obstante, si el aspirante no cumple este requisito, igualmente se admitirá su solicitud; pero si resulta adjudicatario de una plaza, quedará obligado a obtenerlo y acreditarlo en el plazo de dos años a contar desde la fecha de ocupación de la plaza».

La convocatòria és benvinguda, i és necessària, tant per atrair professionals a les Illes com per millorar la situació laboral d'alguns dels que ja hi són. Però no se'n pot esperar gaire cosa.

Poca difusió mediàtica, el català com a exigència i expressat en termes poc amables, cap oferiment d'ajuda per trobar habitatge, cap consideració especial envers Menorca, on les places són de més difícil cobertura, etc.

Tal vegada quedaran places buides per falta de candidats. A més, l'exigència curricular és inflexible. Per tant, cal considerar molt bé el que hi ha, perquè a la vista està que és molt bo.

Agraïment

L'associació Parkinson Menorca volem donar el nostre agraïment públicament als alumnes i professors de 6è del col·legi Salesians de Ciutadella per la donació a la nostra entitat d'un tant per cent de la quantitat recollida en la seva activitat del viatge de fi de curs. Es d'aplaudir la solidaritat d'aquest joves que no dubten en llevar-se un guany per ajudar als altres. Moltes gràcies en nom de tots els membres de l'Associació.

ASSOCIACIÓ PARKINSON MENORCA

Agradecimiento

Desde estas líneas la Asociación de Propietarios de Binisafúa Playa, quiere agradecer a la empresa TMSA, al CIM y al Ayuntamiento de Sant Lluís que se haya hecho realidad una vez más otro objetivo, dotar a nuestra humilde urbanización con una línea de bus

que nos conecta con Binisafúa Rotters, Binibèquer y Maó. Se puso en funcionamiento el pasado 15 de junio y estará viva todo el verano, con lo cual aprovechamos también para resaltar el trabajo que está haciendo la junta ya que han sido horas de nuestro tiempo libre, llamadas, entrevistas y encuentros que han dado su fruto después de insistencia y persistencia constante.

Ahora aprovechamos este logro y usemos el transporte durante muchos veranos más.

DESIRÉ OLIVES CAMPS
Secretaria Asociación de Propietarios de Binisafúa Playa
SANT LLUÍS

CARTAS AL DIRECTOR

El diario MENORCA pone esta sección a disposición de sus lectores. Se dará prioridad a la publicación de las cartas breves, cuya extensión no supere las 20 líneas. Deben remitirse firmadas con nombre y los dos apellidos. También se debe hacer constar dirección completa, copia del DNI y un teléfono de contacto. La dirección del diario se reserva la posibilidad de recortar los textos para ajustarlos al espacio de las páginas de Opinión.

Correo electrónico:
opinion@menorca.info

TRIBUNA

COSPEDAL Y SORAYA

Rafael Torres
Periodista

S e ve que el superior predicamento de que goza Soraya Sáenz de Santamaría en las bases del Partido Popular, en ésta tórrida carrera que han emprendido los postulantes, se debe a que les recuerda los dulces tiempos de cuando el partido mandaba en España, tan cercanos pero tan remotos a la vez. María Dolores de Cospedal, por el contrario, les recuerda los marrones del finiquito en diferido, origen de la última caída de sus dioses. Por su parte, José Manuel García-Margallo, que es un hombre culto, aunque un punto soberbio como toda persona culta, no recuerda nada a las dichas basas, pues sus citas a Azaña y a Ortega les deben de sonar a chino. Y Casado, con su máster.

Este grupillo de aspirantes a dirigir el PP, a lo que queda de él tras la estampida de Rajoy, quien, fiel a su temperamento y a sus convicciones, ha procurado que el problema no le pillara allí, se halla embarcado en un procedimiento normal que para ellos es insólito, el de someterse al escrutinio y al referendum de sus correligionarios, quienes hasta la fecha habían resignado la elección de sus líderes en un dedo, ya fuera el de Fraga o el de Aznar. Tras la pérdida del poder a causa de sus recurrentes pecados, y con él las cámaras, los focos y la atención mediática, ésto de volver a salir todo el rato en la tele dando la chapa con sus candidaturas es un respiro, un lenitivo para los concursantes, pero esta competición tiene, como todas, un lado chungo, el de que sólo puede ganar uno, una con toda probabilidad en el caso que nos ocupa.

Ahora bien; todo lo que de natural tiene la actitud de Mariano Rajoy, que gastó en su día, en sus diferentes comicios perdidos, toda su munición política opositora, y se ha ido a Santa Pola a sacudirse los mismos de Génova y a ver tranquilamente el Mundial, tiene de antinatural que el Partido Popular elija mediante primarias a su sucesor, que, por tradición canónica, debiera haber salido del dedo del redívivo registrador de la propiedad. Encima, añadida al nulo hábito de elegir democráticamente al jefe (jefa con toda probabilidad en el caso que nos ocupa), está la circunstancia de que las elegibles no se diferencian ni en la manera de tenerse tirria, y la de que el proyecto de ambas pertenece al pasado, el territorio de la nostalgia, y no al futuro que el principal partido de la derecha necesita, para seguir siéndolo, como agua de mayo.

A quienes, como a Rajoy, ni nos viene la movida entre Soraya y María Dolores, no puede resultar apasionante ese duelo en el pasado, por mucho que no sea a la primera sangre, sino a muerte, cual consideran los especialistas y, a juzgar por la distancia que ha puesto por medio, Rajoy.